אנשים

הרב הצבאי עוסק בחזית

ב"מיקרים דחופים של

חזרה בתשובה" ובן־אחותו

של בגין משיג ראיונות

בלבנון בעזרת ספרו

של דודו

■ מסתבר שספר שכתב **מנחם בגין** הוא כרטיס־ביקור בעל חשיבות ממדרגה ראשונה דווקא בביירות. כתב הרדיו **עמנואל הלפרין**, שיצא לבירת לבנון, גילה שהעיתונאים הישראלים מתקשים להשיג ראיונות עם המנהיגים הלבנונים השונים. כתב קול־ישראל בצרפתית **שרי אנדרין**, הציע להלפרין שינצל את קשריו המישפחתיים עם ראש־הממשלה מנחם בגין. הלפרין האזין והחליט להביא למרואייניו את ספרו של בגין, המרד, בחתימת־ידו של ראש־הממשלה. מתברר שזה עזר, כי כבר למחרת הוא השיג ריאיון עם כמיל שמעון.

■ לח"כ המערך **מיכה חריש**, האיר המזל פנים ויום אחרי יום הוא אירח בכנסת נשים. יום אחד באו אליו כ־30 נשות קופת־חולים לשמוע הסברים על פעילותו בכנסת. וביום השני אכלה עימו ארוחת־צהריים השחקנית האמריקאית **ג'ין פונדה**, שבאה לביקור עם בעלה, **תום היידן**. כשנשאל עוזרו של חריש, **דורן ערן**, על פעילות הח"כ בקרב המין הנשי, ענה: „לא לחינם משמש ח"כ חריש כיו"ר שב־ראש ועדת האנרגיה."

■ היידן, שיצא לסיור בגדה המערבית עם כתבים ישראליים לענייני השטחים, גילה עניין בנושא אחד בלבד — דודי־שמש. הוא הסביר שביהיות מקור־לנושא האנרגיה הוא מגלה עניין רב בדרך הפקת מים חמים בצורה זו. הוא ביקש לצלם דודי־שמש בגדה.

■ העיתונאי **חיים שור** מעל המשמר, לקח טרמפ חייל דתי. בשיחה שהתפתחה בין השניים סיפר הטרמפיסט שהוא רב צבאי ומטפל בזיהוי חללים. שור אמר לו שזו בודאי עבודה נוראה, אך הרב סיפר שהוא היה צמוד ליחידת תותחנים שבה לא היו אבידות כלל. שור התפלא, מה עושה הרב בימים האחרונים והוא סיפר שיש לו תפקיד חירום של טיפול בחוזרים בתשובה.

■ בבית סוקולוב מתבדחים שמערכת היחסים בין עיתונאי ידיעות אחרונות, **יש"ע יהו** („שייקה") **בן־פורת** ויועץ שר־הביטחון לענייני תיקשורת, **אורי דן** שנפגעו, ישובו להיות חברותיים. בעבר, כאשר בן־פורת היה בשליחות עיתונו בפאריס, היה דן שליח הצהרון המתחרה מעריב שם. השניים סיכמו ביניהם שכל אחד מהם יעבוד חצי שבוע ובימי עבודתו הוא יכין כתבות גם עבור העיתון המתחרה, בשינויים קלים.

באחד הימים הגיעה הודעה מישראל לדן שעליו לראיין את איש־המיסתורין **יוסף ג'יי** שנמצא בשווייץ. בן־פורת, שהיה זה יום עבודתו, טס לשווייץ. סופת־שלגים עיכבה את המטוס וכשהוא הגיע, כעבור שעות לבית־המלון, מצא בחדרו של ג'יי את דן. בן־פורת הנפגע שאל את דן, שבא ברכבת, כדוע הוא הופיע שם ודן טען שהראיון עם ג'יי חשוב מדי מכדי שהוא יסמוך על חברו.

כיום מתבדחים, שהשניים שוב ישתפו פעולה. דן משתוקק לכתוב ספר על מילחמת־לבנון אך תפקידו הנוכחי, שבו הוא רוצה לא־פחות, מונע ממנו לעשות זאת. הפיתרון שמוצע בבית סוקולוב — שהוא יעביר את החומר לבן־פורת, שיחתום את שמו על הספר.

■ חבריו של האלוף (מיל) **ישעיהו** („שייקה") **גביש** לא התפלאו ששר־הבטחון, **אריק שרון**, הצליח במישפט אחד למנוע מגביש להופיע בטלוויזיה כפרשן צבאי. לפני סיום תקופת כהונתו של גביש כאלוף־הפיקוד, הסתיימה השלמת אגף נוסף במיפקדת פיקוד־דרום, וקצין־החינוך קישט את הקירות בתמונות הקשורות לפיקוד, דרך המילחמות השונות. כאשר מונה **אריק שרון** למפקד הפיקוד, ניתנה הוראה להוריד את כל התמונות שבהן מופיע גם גביש.

■ בערב בירה ומצב־רוח רואיין הסופר **אהרון מגד**, שטען שהוא אומנם לא תומך במדיניות הממשלה והוא התנגד לחלקים ממנה, אך הוא לא יכול לקרוא ליציאה מיידית מלבנון משום שאז תאבד ישראל את כבודה המדיני. מגד הסביר שאחד הקווים האופייניים לחיילי צה"ל הוא המרץ שלהם. הוא הביא כדוגמה את הריסת חבל־ימית, כסמל למרץ. העיר על כך המראיין **יעקב אגמון**: „מישהו כבר אמר שזו היתה חזרה גנרלית."

בהמשך דבריו סיפר מגד שלפני חודשים אחדים פנו אליו וביקשו ממנו שיחתום על כרוז הקורא להפסקת הרג בשטחים: „לא חתמתי משום שלא היה הרג." ההיסטוריון והעיתונאי **יוסף אלגזי**, שישב באולם, קרא לעברו: „25 צעירים נורו ונהרגו." ענה מגד: „ההריגות לא היו מכוונות. בגדה יש השפלה ולא הרג."

בלונים

מאת **דניאלה שמי**

ח"כ אברהם שפירא והשר יוסף בורג בנמל־התעופה בן־גוריון